

De mål för energipolitiken som riksdagen fastställde 1975 innebär att energikonsumtionen skall öka med högst 2 % per år räknat från 1973 till 1985 och därefter öka långsammare med sikte på en icke-växande energiförbrukning under 1990-talet.

Ett viktigt syfte härvid är att minska det starka beroendet av import av olja, vars tillförsel även i framtiden kommer att vara osäker och känslig för störningar. Trots detta kan olja fortfarande väntas svara för den större delen av Sveriges energikonsumtion, ehuru dess andel minskar från 73 % 1973 till ca 60 % 1985 (ca 56 % 1990). Och i absoluta tal beräknas oljeförbrukningen stiga något från

27 Mtoe eller 313 TWh 1973 till 28 Mtoe eller 324 TWh 1985 (28 Mtoe eller 325 TWh 1990).

Den totala energiförbrukningen förutses öka från 429 TWh 1973 till 540 TWh 1985 (580 TWh 1990). Till 1985 väntas det största tillskottet i energiproduktion komma från kärnkraften men även fasta bränslen antag lämna ett icke oväsentligt bidrag, medan vattenkraften endast ger ett mindre tillskott. Förnyelsebara energikällor såsom solenergi, vindkraft och jordvärme väntas endast få en begränsad betydelse under perioden fram till 1990.

Brytning av de stora men låghaltiga urantillgångarna i Västergötland kan komma igång i början på 1980-talet. De utvunna produkterna måste emellertid skickas till utlandet för anrikning, så länge sådan kapacitet saknas inom landet. Om ett anrikningsverk inte bygges före 1990 kommer vårt utlandsberoende även beträffande uranbränsle att bestå. En lagring av uranbränsle är dock både billigare och mindre utrymmeskrävande än lagring av olja. Till detta kommer att bränslet endast behöver bytas en gång om året i kärnkraftverken. Dessa har större uthållighet än oljeeldade kraftverk. Kärnkraftverk kan dock i en kritisk situation komma att utsättas för hot om bekämpning i utpressningssyfte på grund av risken för radioaktiva utsläpp.

Kapaciteten för raffinering av olja har 1975 ökat till ca 60 % och kan komma att stiga till 80 procent, om ett statligt raffinaderi främst för framställning av gasbensen skulle byggas. Detta kan betyda större möjligheter att välja mellan olika leveransalternativ men ytterst beror vår uthållighet på lagring av olja och färdiga produkter.

Energiförsörjningen kommer trots betydande ansträngningar att under planeringsperioden vara synnerligen känslig för störningar främst med hänsyn till det stora importberoendet men även på grund av koncentrationen till stora anläggningar på ett fåtal orter.